

Η πολλαπλή συνεισφορά των τραπεζών στην πρόοδο της ελληνικής οικονομίας

ΑΝΤΩΝΗ Κ. ΧΑΣΙΩΤΗ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ Δ.Σ. ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΟΝΤΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΥ
ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρόσφατα ένας φίλος και συνάδελφος μου θύμισε το ανέκδοτο που κυκλοφορούσε για τις τράπεζες πριν καμιά δεκαπενταριά χρόνια. Αξίζει να μεταφερθεί και στους πιο νέους εκ των αναγνωστών, για να έχουμε όλοι το ίδιο βάθος ιστορικής μνήμης. Τους μετακινώ για λίγο πίσω στο χρόνο, αλλά ελάχιστα. Στα μέσα περιόδου της δεκαετίας του '80.

Μια μέρα, σε κάποιο τραπεζικό υποκατάστημα εμφανίζεται ένας άνδρας με δυο βαριές τσάντες στα χέρια, γεμάτες έγγραφα. Πιστοποιητικά, συμβόλαια, βεβαιώσεις, υπεύθυνες δηλώσεις, εγκριτικές πράξεις, αρχιτεκτονικά σχέδια, αποδείξεις, εντάλματα. Κύριος οίδε τι άλλο ακόμα. Ο άνδρας στην αρχή κοντοστέκεται. Ακουμπά κάτω τις τσάντες και ρίχνει ερευνητικές ματιές τριγύρω. Μετά απευθύνεται στον υπάλληλο του γκισέ και ρωτά χαμηλόφωνα: “Είναι μέσα ο κ. Μπιτζίδης”; “Δυστυχώς, κύριε”, απαντά ο υπάλληλος, “ο κ. Μπιτζίδης δεν είναι πια μαζί μας. Απεβίωσε προχθές ξαφνικά”. Ο άνδρας λέει “ευχαριστώ πολύ”, παίρνει τις τσάντες και φεύγει.

Την άλλη μέρα, ο ίδιος άνδρας επισκέπτεται το κατάστημα. Αυτή τη φορά με τελείως άδεια χέρια. Πηγαίνει κατ' ευθείαν στο γκισέ και ρωτά υψηλόφωνα: “Μήπως είναι εδώ ο κ. Μπιτζίδης”; Ο υπάλληλος απορεί: “Μα χθες σας είπα, κύριε, ο Μπιτζίδης πέθανε”. Ο άν-

δρας λέει πάλι “ευχαριστώ πολύ” και φεύγει. Αλλά την επομένη ξαναεμφανίζεται. Στέκεται με υπομονή στην ουρά και, όταν έρχεται η σειρά του στο γκισέ, ρωτά με στεντόρεια φωνή: “Είναι εδώ ο κ. Μπιτζίδης”; Ενοχλημένος πια ο υπάλληλος, δεν συγκρατεί τον εκνευρισμό του: “Ανθρωπέ μου, εδώ και τρεις μέρες σου απαντώ το ίδιο πράγμα: Ο Μπιτζίδης πέθανε. Απεβίωσε, τελείωσε, πάει. Γιατί κάνεις και ξανακάνεις την ίδια ερώτηση”; Και ο άνδρας ομολογεί: “Γιατί μου αρέσει ν' ακούω και να ξανακούω την απάντηση”.

Μαύρο το χιούμορ, ομολογουμένως. Αλλ' αυτός ήταν ένας από τους τρόπους με τους οποίους οι πελάτες εξόρκιζαν τη χαμηλή φιλικότητα των τραπεζών την εποχή εκείνη. Μια εποχή που ημερολογιακά ακούγεται κοντινή, αλλά στην πραγματικότητα, με τα σημερινά δεδομένα του τραπεζικού μας συστήματος, είναι πολύ μακρινή. Την εποχή εκείνη οι πελάτες, ας μου συγχωρηθεί η έκφραση, “εκλιπαρούσαν” τις τράπεζες να ανταποκριθούν στα αιτήματα

και τις ανάγκες τους. Σήμερα, τα τραπεζικά στελέχη είναι που κυνηγούν και παρακαλούν να υπηρετήσουν τους πελάτες.

Το τραπεζικό τοπίο έχει αλλάξει ριζικά

Μέσα σε ελάχιστα χρόνια, η ποικιλία των πιστωτικών προϊόντων και η ποιότητα των τραπεζικών υπηρεσιών έχουν αυξηθεί με γεωμετρική πρόοδο. Το ίδιο και η ευκολία πρόσβασης του πελάτη σε αυτά. Και, στο ίδιο ελάχιστο διάστημα, ο ανταγωνισμός μεταξύ τραπεζών πήρε διαστάσεις πρωτοφανείς για τη χώρα μας. Και επιπλέον, τα σημερινά τραπεζικά επιτόκια, σε σύγκριση με τα τότε, έχουν μειωθεί στο ένα τέταρτο.

Μέσα σε ελάχιστα χρόνια, οι ελληνικές τράπεζες έχουν αναμορφώσει εκ βάθρων την εσωτερική δομή και οργάνωση, τους προσανατολισμούς και στόχους, τη στρατηγική και τις μεθόδους, τις εξωτερικές σχέσεις και συνεργασίες τους. Και η μεγάλη προσπάθεια συνεχίζεται προς όλες αυτές τις κατευθύνσεις, με οφέλη που είναι ήδη ορατά και έχουν ευνοήσει όλους τους άλλους τομείς και κλάδους της ελληνικής οικονομίας.

Επειδή κανένας καλόπιστος δεν αρνείται αυτά που βλέπουν τα μάτια του, οι πελάτες των τραπεζών, ιδίως οι παλαιότεροι, αναγνωρίζουν τα ωφελήματα που προέκυψαν από τις μεγάλες αυτές αλλαγές. Αντίθετα, απορεί κανείς για την ευκολία με την οποία ορισμένοι διαμορφωτές κοινής γνώμης τείνουν να απαξιώνουν την πρόοδο του τραπεζικού μας συστήματος. Να υποβαθμίζουν τα θετικά αποτελέσματα και την ευρύτερη σημασία της μεγάλης προσπάθειας, που με τόση επιτυχία καταβάλλουν οι ελληνικές τράπεζες για να εκσυγχρονισθούν.

Η σημασία των αλλαγών συχνά παρερμηνεύεται

Είναι άδικο, για να πω το ελάχιστο, να σπεύδουμε να κατακρίνουμε τις τράπεζες για όποια

τυχόν δυσκολία παρουσιάζεται στην κοπιώδη πορεία μιας ιστορικής μετάβασης. Της μετάβασης από εκείνο το απηρχαιωμένο, το απολύτως κατευθυνόμενο, ερμητικά κλειστό και αναποτελεσματικό πιστωτικό σύστημα, προς ένα σύγχρονο καθεστώς, αυτό της πλήρους ενσωμάτωσης και της δυναμικής παρουσίας στην ενιαία και ολοκληρωμένη παγκόσμια πιστωτική αγορά.

Συχνά, δυστυχώς, στην κοινή γνώμη μεταδίδεται η εικόνα πως για καθετί στραβό στην οικονομία μας ευθύνονται οι τράπεζες. Π.χ. οι τράπεζες φταίνε για τις διακυμάνσεις του Χρηματιστηρίου και για τη συμπεριφορά και τις επιλογές των επενδυτών. Ή για τους κακοπληρωτές, που αυξάνουν τις επισφάλειες και το κόστος κεφαλαίων, επιβαρύνοντας τους φερέγγυους πελάτες και τους μετόχους των τραπεζών.

Και ενώ από τη μια κατηγορούνται οι τράπεζες για τη δανειακή επιβάρυνση των μη συνετών οφειλετών, από την άλλη επικρίνονται όταν σταματούν να τους δανείζουν ή ζητούν τις νόμιμες αποζημιώσεις. Ετσι ο μέσος πολίτης μένει με την εντύπωση ότι οι τράπεζες, αν δεν είναι στυγνοί τοκογλύφοι, πάντως δεν διαφέρουν και πολύ από τα παράσιτα που εκμεταλλεύονται την ανάγκη του κόσμου να δανείσει και να δανειστεί.

Μπορεί η εικόνα αυτή να μην καλλιεργείται με πρόθεση ή κακή πίστη, αλλά δεν παύει να είναι παραπλανητική: Παρερμηνεύει το λόγο ύπαρξης τραπεζών, στρεβλώνει το ρόλο τους και, προπαντός, δημιουργεί εσφαλμένες εντυπώσεις για το τι μπορεί κανείς να περιμένει και τι πρέπει να απαιτεί από το τραπεζικό σύστημα.

Οι τράπεζες δεν έχουν μόνο παραδοσιακό ρόλο

Από τη γέννησή τους μέχρι σήμερα οι τράπεζες δρουν ως βασικός αγωγός διοχέτευσης της αποταμίευσης στις επιμέρους χρήσεις κεφαλαίων. Κατ' εξοχήν στην Ελλάδα, οι τράπεζες είναι που

διοχετεύουν το μεγαλύτερο τμήμα των διαθέσιμων αποταμιευτικών πόρων προς τις επενδυτικές και παραγωγικές δραστηριότητες.

Ωστόσο η σπουδαία αυτή λειτουργία των τραπεζών δεν είναι η μοναδική. Αν ήταν μόνο αυτή, οι τράπεζες θα είχαν προ πολλού εκλείψει, με την ανάπτυξη των χρηματιστηριακών θεσμών και των αγορών που φέρνουν σε κατευθείαν επαφή τους αποταμιευτές με τους δανειζόμενους. Μα οι τράπεζες όχι μόνο υπάρχουν, αλλά και συνεχώς αναπτύσσονται.

Υπό την πίεση του ανταγωνισμού οι τράπεζες μετασχηματίζονται, για να ανταποκριθούν στις μεταβαλλόμενες ανάγκες και επιθυμίες των πελατών. Και διαρκώς καινοτομούν, για να συνδυάσουν τις παραδοσιακές τραπεζικές εργασίες με τις ολοένα και πιο σύνθετες πιστωτικές υπηρεσίες και εργαλεία που απαιτεί η κοινωνία.

Οι τάσεις αυτές θα συνεχίζονται και στο μέλλον. Διότι η μεσολαβητική δραστηριότητα των τραπεζών δεν είναι μονοδιάστατη. Η θετική συμβολή τους στη συγκρότηση και ανάπτυξη της συνολικής οικονομίας έχει πολλές συνιστώσες. Ας δούμε μερικές.

Οι τράπεζες συμβιβάζουν τις ωριμάνσεις

Με δεδομένο το επιτόκιο, οι πιστωτές προτιμούν να δανειζούν *βραχυπρόθεσμα*, ενώ οι οφειλέτες προτιμούν να δανειζονται *μακροπρόθεσμα*. Οι τράπεζες μεσολαβούν μεταξύ των δύο πλευρών και συμβιβάζουν τις αποκλίνουσες προτιμήσεις τους με κόστος μηδαμινό και για τους δύο.

Οι τραπεζικές καταθέσεις είναι απαιτητές και εισπρακτές ανά πάσα στιγμή, ενώ τα τραπεζικά δάνεια είναι πληρωτέα μετά από μήνες ή πολλά χρόνια. Αν δεν υπήρχαν τράπεζες, αυτός ο κοινωνικά ωφέλιμος συμβιβασμός ωριμάνσεων θα ήταν ανέφικτος, διότι θα είχε ασύμφορο κόστος για όλους.

Οι τράπεζες απορροφούν τους κινδύνους

Η δυνατότητα άμεσης ανάληψης που παρέχεται στους καταθέτες, τους επιτρέπει να ελαχιστοποιούν χωρίς κόστος την επικινδυνότητα του χαρτοφυλακίου και της περιουσίας τους. Από την άλλη, οι δεσμοί που αναπτύσσουν οι τράπεζες με τους δανειζόμενους, εγγυώνται σ' αυτούς μια μόνιμη και φθηνή πρόσβαση στη δεξαμενή κεφαλαίων της οικονομίας, ακόμη και υπό συνθήκες απροσδόκητων κραδασμών.

Με τη διττή αυτή λειτουργία οι τράπεζες απορροφούν και επωμίζονται το μεγαλύτερο μέρος από τους κινδύνους και το κόστος που συνεπάγεται η εγγενής αβεβαιότητα των πιστωτικών πράξεων. Η μεγάλη αυτή συνεισφορά των τραπεζών πηγάζει από την εξειδικευμένη και δαπανηρή πιστωτική τεχνογνωσία, που μόνο εκείνες διαθέτουν, αλλά και από τις οικονομίες κλίμακας που επιτυγχάνουν στις διαδικασίες αξιολόγησης και αποτίμησης των κινδύνων.

Οι τράπεζες διαχέουν τη ρευστότητα

Στους τραπεζικούς ισολογισμούς, πάντοτε το παθητικό σκέλος έχει βαθμό ρευστότητας υψηλότερο από το ενεργητικό. Και το παθητικό, ως γνωστόν, αποτελείται κυρίως από απαιτήσεις πιστωτών (δηλαδή καταθέσεις), ενώ το ενεργητικό συντίθεται κυρίως από υποχρεώσεις οφειλετών (δηλαδή δάνεια και χρεόγραφα). Ετσι, χάρη στην ανάπτυξη των τραπεζών, η μέση ρευστότητα των συνολικών απαιτήσεων στην οικονομία αυξάνεται (προς όφελος των αποταμιευτών), ενώ η μέση ρευστότητα των συνολικών υποχρεώσεων μειώνεται (προς όφελος των δανειζομένων).

Η σπουδαία αυτή συνεισφορά των τραπεζών πολλαπλασιάζεται, όταν συγκροτούν ομίλους με “δορυφορικούς” φορείς, π.χ. εταιρείες επενδύσεων, ασφαλειών, αμοιβαίων κεφαλαίων, *venture capital*, κ.ά. Οι συνε-

γασίες αυτές ενισχύουν τη ρευστότητα των δορυφορικών εταιρειών και, κατ' επέκταση, των δικών τους πελατών και μετόχων. Και επιπλέον, μέσω των θυγατρικών οι τράπεζες αποκτούν διαύλους επικοινωνίας με πολλούς άλλους κλάδους της οικονομίας, ενισχύοντας έτσι και των κλάδων αυτών τη ρευστότητα.

Οι τράπεζες αναμεταδίδουν τις νομισματικές επιδράσεις

Οι τράπεζες είναι ο βασικός αγωγός, μέσω του οποίου η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα ελέγχει τα νομισματικά μεγέθη (επιτόκια, ποσότητα χρήματος, κλπ.) επιδιώκοντας τους μακροοικονομικούς στόχους που της έχουν ανατεθεί.

Στις τράπεζες και στις συναλλαγές του με τράπεζες το Ευρωσύστημα⁽¹⁾ εφαρμόζει τα νομισματικά εργαλεία που έχει στη διάθεσή του (υποχρεωτικά διαθέσιμα, πάγιες διευκολύνσεις, πράξεις ανοικτής αγοράς). Και μέσω των τραπεζών επιχειρεί, μεταξύ άλλων, να επηρεάσει τη διαμόρφωση των προσδοκιών, δηλαδή να μεταδώσει στις αγορές τα σήματα και μηνύματα σχετικά με τη στάση και τους προσανατολισμούς της ενιαίας νομισματικής πολιτικής της ευρωζώνης.

Οι τράπεζες συνδέουν την Ελλάδα με την ευρωζώνη

Οι ελληνικές τράπεζες ανταποκρίθηκαν και κινούνται με υψηλή αποτελεσματικότητα στο νέο μας νομισματικό περιβάλλον. Εξ αρχής είχαν αποδεχθεί με θέρμη τη μετάβαση στο ευρώ, μολονότι γνώριζαν ότι για τις ίδιες το κόστος μετάβασης θα ήταν μεγάλο. Και θα εξακολουθούν για αρκετά χρόνια να φέρουν το κόστος αυτό χωρίς καμία απολύτως επιβάρυνση για τους πελάτες.

Και όταν έφτασε η μεγάλη στιγμή της

⁽¹⁾ Ως Ευρωσύστημα νοούνται συλλήβδην η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) και οι εθνικές κεντρικές τράπεζες (ΕθνΚΤ) των χωρών της ζώνης ευρώ.

μετατροπής των δραχμών σε ευρώ, οι ελληνικές τράπεζες την υλοποίησαν μέσα σε λίγα λεπτά, χωρίς τον παραμικρό κραδασμό για τους συναλλασσόμενους και την οικονομία. Και το ίδιο γρήγορα και ομαλά οι τράπεζές μας συνδέθηκαν με όλες τις αγορές του ενιαίου ευρωπαϊκού πιστωτικού χώρου.

Σε κανέναν άλλο χώρο οι Έλληνες δεν αισθάνονται σήμερα τόσο “Ευρωπαίοι”, όσο όταν κινούνται και συναλλάσσονται στον τραπεζικό τομέα.

Οι τράπεζες είναι πιστοί σύμβουλοι των πελατών τους

Σήμερα οι τράπεζες δεν αξιολογούν μηχανιστικά τα αιτήματα των πελατών τους. Ούτε χρησιμοποιούν τυφλοσούρες. Πριν από κάθε νέα σχέση ή σύμβαση, πρώτα ακούνε με προσοχή. Μετά πληροφορούν, συμβουλεύουν, προτείνουν. Και στο τέλος, μαζί με τον πελάτη, επιλέγουν την πιο συμφέρουσα λύση, αυτήν που αρμόζει καλύτερα στην κάθε ατομική περίπτωση.

Επιπλέον, από κάθε νέο πελάτη και κάθε νέα σχέση μαζί του οι τράπεζες επιδιώκουν με εμμονή να αντλούν πρόσθετες πληροφορίες και εμπειρίες. Διότι τις θεωρούν πολύτιμες για την παραπέρα ανάπτυξη δραστηριοτήτων και τη συνεχή βελτίωση της ποιότητας υπηρεσιών. Πρόσφατο παράδειγμα αποτελεί η αποδοχή από τις τράπεζες της ευθύνης να συνδράμουν στην υλοποίηση των επενδυτικών προγραμμάτων που υποβάλλονται για συγχρηματοδότηση από το Τρίτο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης.

Οι τράπεζες αποσοβούν τους εξωγενείς κραδασμούς

Οι ελληνικές τράπεζες έχουν επιδείξει εξαιρετική ικανότητα απορρόφησης των διεθνών χρηματοπιστωτικών κραδασμών. Τέτοιου είδους κραδασμοί στην τελευταία δεκαετία δεν έλειψαν. Π.χ. το 1992 είχαμε την κρίση του ευ-

ρωπαϊκού μηχανισμού ισοτιμιών (ERM). Λίγο αργότερα σημειώθηκαν καταρρεύσεις μεγάλων πολυεθνικών τραπεζών όπως η Baring's, η Banesto και άλλες. Και είχαμε προπαντός τις μεγάλες συναλλαγματικές και πιστωτικές κρίσεις της Ρωσίας, της Νοτιοανατολικής Ασίας και της Λατινικής Αμερικής.

Και κάθε φορά, σε όλα αυτά τα περιστατικά, οι κραδασμοί δεν έμειναν στη χώρα που τους δημιούργησε. Γέννησαν αντιδράσεις τύπου ντόμινο, οι οποίες κατά καιρούς έπληξαν ακόμη και χώρες με πολύ προηγμένο πιστωτικό σύστημα, όπως π.χ. η Βρετανία, Γαλλία, Ιταλία, Ισπανία, ακόμη και οι ΗΠΑ.

Η ελληνική οικονομία απέφυγε με ευελιξία τους σκοπέλους όλων αυτών των εξωγενών κρίσεων. Αυτό το οφείλομε στην εγρήγορση, ετοιμότητα και νηφαλιότητα των ελληνικών τραπεζών και, βεβαίως, στην Τράπεζα της Ελλάδος που, όταν χρειάστηκε, αντέδρασε γρήγορα και αποτελεσματικά.

Υγιές τραπεζικό σύστημα σημαίνει ισχυρή οικονομία

Υπάρχουν όμως και διεθνή παραδείγματα πιστωτικών κρίσεων που δεν οφείλονται σε παροδικούς κραδασμούς, αλλά σε ένα αίτιο βαθύτερο, διαρθρωτικό, πολύ πιο επικίνδυνο: Στην παθολογική δομή και οργάνωση του τραπεζικού τομέα. Χαρακτηριστικό είναι το παράδειγμα της Ιαπωνίας.

Επί μία δεκαετία, η άλλοτε κραταιά ιαπωνική οικονομία καρκινοβατεί, με μηδενικούς ή αρνητικούς ρυθμούς ανάπτυξης και διαρκώς ανερχόμενη ανεργία. Η δημοσιονομική και η νομισματική πολιτική αδυνατούν να προσφέρουν δραστικές λύσεις. Διότι η βασική αιτία του μακροοικονομικού αδιεξόδου είναι η προβληματικότητα του τραπεζικού τομέα, ο οποίος παραμένει ασθενής, παρά τις επανελημμένες παρεμβάσεις της κυβέρνησης και της κεντρικής τράπεζας.

Το παράδειγμα μαρτυρεί τη θεμελιώδη

σημασία του τραπεζικού τομέα για οποιαδήποτε χώρα. Μια υγιής και ακμάζουσα οικονομία προϋποθέτει, πρώτα απ' όλα, ένα ισχυρό και δυναμικό τραπεζικό σύστημα, το οποίο παραμένει διαρκώς και συμπαγές και ευέλικτο.

Το ζητούμενο για τις τράπεζες

Στις προηγούμενες παραγράφους ανέφερα μόνο τα ουσιαστά. Δηλαδή τις ρίζες από τις οποίες πηγάζει η απαράμιλλη συμβολή των τραπεζών στην ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας. Ακόμη και αν "υπέρ την επιφάνεια" οι ρίζες δεν φαίνονται, δεν παύουν να υπάρχουν. Χάρη σ' αυτές αντλούμε και μπορούμε να αξιοποιούμε εκείνα που φαίνονται.

Δεν θα αναφέρω αριθμούς και στατιστικές. Π.χ. αυτές που δείχνουν ότι, στην τελευταία δεκαετία, οι τράπεζες είναι ο μόνος τομέας της ελληνικής οικονομίας στον οποίο ο αριθμός απασχολούμενων αυξάνεται συνεχώς. Ή ότι το μερίδιο συμβολής του πιστωτικού τομέα στο ΑΕΠ έχει υπερδιπλασιασθεί μέσα σε δεκαπέντε χρόνια. Ή ότι στις επενδύσεις υψηλής τεχνολογίας οι τράπεζες κατέχουν το δεύτερο υψηλότερο μερίδιο (μετά τις τηλεπικοινωνίες). Ή ότι οι χορηγίες των τραπεζών καλύπτουν μεγάλο μέρος των εκπαιδευτικών, πολιτιστικών και κοινωνικών δράσεων στη χώρα μας.

Δεν αναφέρω στατιστικές, διότι αυτές καταγράφουν μόνο το αποτέλεσμα, όχι όμως και τις πολυσύνθετες διεργασίες που το κατέστησαν εφικτό. Οσον αφορά τις διεργασίες, το κυρίως ζητούμενο για τις ελληνικές τράπεζες είναι το δίπτυχο "αποτελεσματικότητα και ασφάλεια":

□ **Η αποτελεσματικότητα**, διότι είναι προϋπόθεση βιωσιμότητας.

□ **Η ασφάλεια**, διότι οι εκπληξίες αποτελούν το χειρότερο εχθρό των τραπεζών, των πελατών και των μετόχων τους, της οικονομίας ολόκληρης.

Το δίπτυχο αυτό απαιτεί προσπάθεια μεγάλη και από πολλούς. Και πάνω απ' όλα, απαιτεί ξεκάθαρες προθέσεις, φανερές ενέργειες, αξιόπιστη πληροφόρηση. Γι' αυτό οι ελληνικές τράπεζες όχι απλώς αποδέχονται, αλλά οι ίδιες επιζητούν με εμμονή τη διαφάνεια και το διάλογο:

□ **Διαφάνεια** παντού, στις σχέσεις με τους πελάτες, τους μετόχους, τους εργαζόμενους, με τις εποπτικές αρχές και το κράτος, με τα μέσα ενημέρωσης και την κοινή γνώμη.

□ **Διάλογο** γνήσιο, χωρίς κορώνες λαϊκού εντυπωσιασμού, με συνομιλητές που ξέρουν και θέλουν να μιλούν αλλά και να ακούνε, με κριτές αυστηρούς αλλά και δίκαιους.

Σε όλες τις οικονομικές δραστηριότητες, αλλά κατ' εξοχήν στον τραπεζικό τομέα, πέντε είναι τα απαραίτητα υλικά της συνταγής που οδηγεί σε επιτυχίες:

- Υψηλή παραγωγικότητα
- Σταθερό πλαίσιο κανόνων

- Διαφανής συμπεριφορά
- Ανοιχτός διάλογος
- Εποικοδομητική κριτική

Από τη μείξη των πέντε αυτών υλικών κατασκευάζονται τα διατηρήσιμα επιτεύγματα. Το μείγμα αυτό είναι που μετατρέπει το όραμα σε πρόγραμμα και, το σπουδαιότερο, αυτό μετουσιώνει το πρόγραμμα σε γόνιμη δράση και ευτυχές αποτέλεσμα.

Διότι, όπως λέει και το περσικό ρητό, *“καλό είναι να οραματίζεσαι και ακόμη καλύτερο να προγραμματίζεις, μα το πιο καλό απ' όλα είναι να ξέρεις να υλοποιείς”*. Οι ελληνικές τράπεζες έχουν αποδείξει ότι ξέρουν να υλοποιούν. Αυτή τους η ικανότητα αποτελεί την πιο σημαντική συνεισφορά τους στην πρόοδο και ανάπτυξη αυτού του τόπου.

ΠΟΙΟΙ ΕΙΜΑΣΤΕ | ΤΑ ΜΕΛΗ ΜΑΣ | ΠΕΔΙΑ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ | ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΤΡΑΠΕΖΙΚΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ

ΕΝΩΣΗ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΡΑΠΕΖΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ | ONE - ΕΥΡΩ | ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΜΕΛΕΤΕΣ | ΝΕΑ - ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΔΕΛΤΙΑ ΤΥΠΟΥ | ΕΠΙΛΕΓΜΕΝΕΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ

Απαιτούμενο λογισμικό: Internet Explorer 5, ελάχιστη ανάλυση 800x600 pixels

Περιοχή Περιορισμένης Πρόσβασης | Τραπεζικός Μεσολαβητής | Τεχνικός | Διατραπεζικά Συστήματα ΔΙΑΣ | ENGLISH